

Errata k diplomové práci „Prevence kouření tabákových výrobků na vybraných základních školách v České republice“.

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy

Katedra pedagogiky

Autor: Bc. Marie Filipovská

Vedoucí práce: Ing. Bc. Alena Váchová, Ph.D

Autorka diplomové práce se omlouvá za nedostatky vzniklé v práci a na základě doporučení opravuje nebo dodává následující informace:

I. str. 26, Kapitola 2.1 Hlavní a dílčí cíle

Nesprávně: Hlavním cílem této práce je prozkoumat primárně preventivní programy v České republice, které jsou specificky zaměřeny na kouření tabákových výrobků, respektive zjistit, zda vybrané základní školy v ČR mají ve svém letošním anebo loňském preventivním plánu preventivní program zaměřený na kouření.

Správně: Zjistit, zda vybrané základní školy v ČR mají ve svém letošním anebo loňském preventivním plánu preventivní program zaměřený na kouření.

II. str. 38, Kapitola 2.4 Výsledky výzkumu a jejich interpretace

Dodatek Komparace dat:

Z hlediska bližšího porovnání dat bychom mohli vysledovat určité trendy. Jedná se například o trend, kdy u těch škol, které mají v PPS adiktologicky zaměřený program (celkem 66 škol) je nejvíce zastoupená realizace programu částečná (44; 66,7 %), následuje realizace pomocí externího realizátora (20; 30,3 %) a pouze mizivé procento si program tvoří výhradně svépomocí (2; 3,0 %).

Obdobný trend sledujeme i u těch škol, jež nemají ve svém letošním anebo loňském preventivním plánu žádný program zaměřený na adiktologickou problematiku (5 škol), kdy si tyto školy program nejčastěji realizují výhradně sami (2; 40 %) a dále částečně sami a částečně s pomocí externího realizátora (2; 40 %) Pouze jedna škola program nechává v rukou výhradně externího realizátora (20 %).

Dále můžeme porovnat vzdělání metodiků prevence a jejich případné zařazení preventivního programu zaměřeného na kouření. U těch metodiků prevence, jež nemají úspěšně zakončené specializační studium (celkem 26) nalezneme 12 (46,2 %) metodiků prevence, jež mají ve svém letošním anebo loňském ŠPP program zaměřený na prevenci kouření. Avšak nepatrně více je těch, kteří ho v ŠPP zařazený nemají (14 metodiků; 53,8 %). Podobně je tomu i u celkových 38 metodiků, jež mají úspěšně zakončené akreditační studium – 18 (47,4 %) z nich má ve svém ŠPP tabákový program zařazený a 20 (52,6 %) z celkového počtu nemá program v ŠPP zařazený.

Za zajímavé můžeme považovat také fakt, že ti metodici, jež mají úspěšně zakončené akreditované studium bez ohledu na to, zda mají nebo nemají další vzdělání, jsou ve 100 % případech hlavními tvůrci preventivního programu zaměřeného na kouření. Ve skupině těch metodiků, kteří jsou buď aktuálně ve studiu na školního metodika prevence anebo nemají akreditované vzdělání (celkem 33), je celkem 28 metodiků (84,9 %), kteří jsou hlavními tvůrci minimálního preventivního programu.

Nyní se zaměříme na realizaci adiktologických programů a srovnáme je z hlediska toho, zda jsou respondenti zároveň hlavními tvůrci ŠPP. Nejčastější způsob realizace jakéhokoli adiktologického programu je realizace částečná, ale to pouze v případě, kdy je školní metodik prevence zároveň hlavním tvůrcem preventivního programu (45 případů z celkových 66, tj. 68,2 %). Naproti tomu u školních metodiků, jež nejsou hlavními tvůrci programu, převažuje způsob externí realizace (z celkových pěti případů se jedná o čtyři případy, tj. 80 %), následuje částečná realizace (jeden případ).

Z pohledu celkového srovnání jsou porovnávaná data a tendence vyrovnané. Ať již z hlediska vzdělanosti školních metodiků prevence anebo jejich výběru způsobu realizace. Velké rozdíly nevykazuje ani porovnání mezi adiktologickým a specificky tabákovým programem například v jejich způsobu realizace.